

SERIE 1

NÚM. 2

FEBREK

1919

FULLES POPULARS

DE LA JOVENTUT NACIONALISTA D'OLOT

ORIENTACIONS

I

En el primer número d'aquesta serie de FULLES POPULARS, publicat en commemoració de la data inaugural de la Biblioteca Popular, encertarem a insinuar algunes de les orientacions essencials del que podem dir que serà el nostre programa d'un humanisme socialitzat en estat del màxim possible de perfecció. Precisem ara i coordinem algunes d'aquelles orientacions.

Molts dels que s'ocupen de qüestions socials en sentit obrerista sembla que oblidin la doble condició de la gran comunitat treballadora, sembla que oblidin que l'obrer no sols és element de treball sinó que també és home, amb totes les facultats, prerrogatives i obligacions pròpies del home.

I així mentre algunes vegades tracten les qüestions socials atenent sols la condició purament humana dels obrers, en altres ocasions consi-

deren a n'aquests com a simples instruments de treball i encara esguardant sols l'aspecte que en podríem dir penós i fent quasi cas omís de l'obra a la realització de la qual el treball és consagrat.

S'ha de considerar aspiració cabdal humana la de que tothom treballi, s'ha de creure que cada home i cada dona tenen les seves obres a realitzar i que ningú, sigui ric sigui pobre, te dret a una vida inactiva.

El convenciment unànim d'aquesta conclusió fora pròdiga en fecunditats i en elements de solució a molts problemes socials.

Començaríem per deixar de considerar els homes dividits en dugues castes, la dels que treballen i la dels que no treballen, i amb la supressió de les castes, substituint-les en tot cas per un engranatje de gerarquies, tindriem a la humanitat entera dignificada i agermanada. Com que sabríem que tothom treballa, sabríem també que un nexce comú ens lliga a tots els homes i a totes les dones, considerariem el mon com una grandiosa fàbrica a on cada u en la seva feina particular participa en la realització d'una obra comú. I aquesta consideració ens solidaritzaria, ens agermanaria, com es senten solidaritzats els qui treballen en una mateixa fàbrica o en un mateix ofici.

I no's cregui que aixó sigui una utopia, no's cregui que sigui un ideal irrealitzable. Bastaria que en totes les escoles s'inculqués a les criatures, formant part de un plan raonable d'educació moral, aquest principi de l'obligació que tothom té de treballar, fins amb independència del guany econòmic personal que amb el treball pugui obtenir-se, perquè en el terme de pocs anys la convicció de l'obligació de treballar fos un verdader dogma admés i servit per tothom.

Aleshores desapareixent els problemes que origina l'existència de la casta dels que treballen al costat de la dels que no treballen, tothom posaria més atenció en l'obra que ha de nàixer del treball, allavors tothom es preocuparia de l'obra pròpia, la qual cosa redundaria en benefici de la perfecció de l'obra de cada u i, en definitiva, del progrés, de la millor civilització, en benefici de l'humanitat entera que gaudiria de la perfecció de l'obra de cada u.

La millor recompensa que s'obté treballant és l'aptitut per a produir més i millor.

Pondray Warren